

От автора към читателя

Тази книга възникна в резултат на внезапен импулс. Отдавна исках да споделя своя опит, да разкажа за нещата, които се натрупаха през годините работа с астрологията. Споделям голяма част от своя опит със студентите в Академията по астрология, но все пак става дума за доста ограничен кръг. И един ден, докато размишлявахме за бъдещето на астрологията, мойт син ми каза: „Време е да напишеш книга.“ Чух го и се съгласих с него. Но ми липсваше стимул, за да започна. И той възникна: моя дългогодишна клиентка, с която не се бяхме срещали от няколко години, дойде на консултация. Появи се отново с много оригинален въпрос. Консултацията се различаваше доста от обичайните и почувствах желание да я документирам. Започнах да си записвам и така се появи първата история. Достатъчно беше да положа началото, после нещата тръгнаха от само себе си: в паметта ми изникваха различни интересни случаи и от тях започнаха да се оформят теми. Крайният резултат беше цяла книга. Имаше толкова много материал, че не се побираше в един том. Ако съдбата позволи и първият литературен опит не се окаже провал, ще се опитам да напиша още един.

Всички ситуации, описани в тази книга, са реални, и всички събития наистина са се случвали с моите клиенти; няма нито един измислен случай. Само веднъж съм си позволил да съчета два сходни епизода в един, като към първото събитие прибавих детайли от второто, без да променям нищо съществено. Някъде запазих имената на участниците, другаде ги промених. Не посочвам фамилиите на моите клиенти, защото етиката на астролога не позволява разкриването им.

ЗАПИСКИТЕ НА ЕДИН АСТРОЛОГ

Астрологът също няма право да говори за живота на своите клиенти, чиито имена са широко известни. Понякога след консултация ме питат: „Мога ли да разкажа всичко, за което си говорихме, на съпругата или на съпруга, или на някой друг?“

„Разбира се! Вашата житейска история ви принадлежи, правете с нея каквото искате.“ Но в някои случаи не препоръчвам да споделяте нещо от консултацията с други хора, за да не си развалите отношенията или да не предизвикате неподходяща реакция. Но това е само препоръка и клиентът има право да постъпва с получените знания според желанията си. А астрологът не е редно да се разпорежда с тях по свое усмотрение – те не са негова тайна. Разбира се, ние, както във всяка научна общност, трябва да анализираме различни случаи от практиката: в колективни изследвания, на астрологични конференции, на лекции и семинари – необходимо е за науката и обучението. Но тогава астрологът цитира като пример безименни карти или назовава клиентите си с условни имена.

Що се отнася до последната глава, която разказва за моя живот, там всички имена и фамилии са истински. Ако не можех да си спомня нечия фамилия, обаждах се на приятели или търсих в интернет, за да бъда абсолютно точен. И всички епизоди в тази глава са представени така, както са се случили, без промени или допълнения. По-правилно би било да кажа: както са се запазили в паметта ми. Докато пишех последната глава, ме изкушаваше идеята да изглежда или да премълча някои неща – в края на краищата никой няма да ме уличи в изкривяване. Но едно от основните правила на астролога е: без лъжи!

В историите периодично се срещат общи разсъждения – необходимо е, защото астрологията е практическа философия на живота. Тук се опитвам да се дистанцирам максимално от своята лична позиция и от възгледите си и да говоря от гледна точка на най-висшите закони на вселената, доколкото ги разбирам като астролог.

От автора към читателя

Как да се четете тази книга

Историите практически не са свързани една с друга, така че може да ги четете в произволен ред. Но в хода на разказа се обясняват някои астрологически концепции, които в следващите истории вече се използват без подробно обяснение. Затова в края на книгата е приложен малък списък с тези понятия с указание за главата, в която са обяснени.

Пета история. Пътуваме, пътуваме, пътуваме или се срещаме в Басра

Реколация

В астрологията има такова понятие – релокация. Звучи загадъчно, но значението на думата е просто: смяна на мястото. Ако се преселя някъде, сменя местожителството си или просто отида на почивка – това е релокация. Възниква въпросът: защо да измисляме нова дума, при това чужда, за такова ежедневно явление като преселване или пътуване? Отговарям: при астролозите промяната на местоживеенето играе специална роля, дори има отделен раздел, посветен на преместването, поради което е въведена нова дума, за да обозначи, както е прието в науката, важно понятие. Но защо изместването е толкова важно? Като сменя своето място на пребиваване, човек променя не само континента, страната или града, но и нещо значимо в живота си. Заедно с изменението на условията се променят и възможностите: осъществимото на старото място вече не е възможно на новото. И обратното: нещо, което по-рано е било нереализуемо, след преместването става възможно. Разбира се, като сменят една държава с друга, слепите няма да прогледнат и ако никога не сте имали музикален слух, дори да се преместите, едва ли ще станете Моцарт. Но има два фактора, които действат в живота на човека: вътрешни дарби и външни условия. Вътреш-

ЗАПИСКИТЕ НА ЕДИН АСТРОЛОГ

ните възможности произтичат от характера на човека, от неговите способности, склонности и темперамент. Мястото, където живее, градът, страната представляват външните условия. Те са средата, в която проявява своите наклонности и черти на характера. Ако няма способности, тогава независимо дали се преселва или не, те няма да възникнат: уменията трябва да се развиват по различен начин. Но се случва и човек да има способности, но да липсват условия за тяхното проявление. Ако, да речем, Ломоносов беше останал в Холмогори, той нямаше да стане велик учен, а може би изобщо нямаше да е учен. Астрологията на релокацията изучава какво може да се промени в живота на човека, когато се пресели на едно или друго място. Работата е там, че при преселването картата на човека се завърта и някои от нейните показатели се променят, докато други си остават същите. Тези, които са различни, определят как ще живее на новото място, те описват новите условия около него. А това, което остава непроменено, е свързано със способностите.

Астрологията не е физика; нейният свят е много разнообразен: доброто на едно място е лошо на друго, благодатното в един момент е неблагоприятно в друг. За физиците всичко или почти всичко е хомогенно: ако условията на експеримента се спазват, резултатът не зависи от мястото и времето. Проведете опит близо до Москва или в Цюрих, няма значение – резултатът е един и същ. Вярно е, че физиците се занимават с мъртва материя. Или с почти мъртва. Защото нищо не е напълно мъртво на този свят – дори в камъка има поне частичка живот. В „Евангелието“ се казва:

„Бог не е Бог на мъртвите, а на живите“. (Матей 22:32)

Следователно всичко, което е в Бога, е живо, а всичко мъртво е извън Бога и не съществува в сътворената от него вселена. Така че в нашия свят няма мъртва материя, а материя, в която има много малко живот. Именно нея изучават физиците. И тъй като съдържа малко живот, значи е свързана само с най-непосредствено близкото, с околностите. Ето

Пътуваме... или се срещаме в Басра

защо, ако условията в две физически лаборатории са идентични, то и резултатите ще са подобни. В човека има много живот. Разбира се, не толкова, колкото при висшите същества: планетите, звездите, галактиките, ангелите, но все пак значително повече, отколкото в атомите и молекулите. И този живот е не само физически, но и психичен. А човекът е свързан с целия космос – по-силно с най-близкия – а именно слънчевата система, но и с далечния, макар и по-слабо. А в космоса две еднакви състояния не съществуват, всичко в него е в непрекъснато движение – съвсем не малка физическа лаборатория. Дори Големият адронен колайдер с диаметър на пръстена осем километра и половина е дреболия с оглед мащаба на Земята, а спрямо космоса е почти нищожен. Така че пространството и времето за физиците са хомогенни, но не и за астролозите.

Животът ни е много силно свързан не само с времето, но и с пространството, в което живеем. Понякога дори сравнително неголямо изместване може значително да промени биетието на човека.

Рената

С темата за релокацията се сблъсках за първи път много отдавна, в самото начало на астрологическата ми практика. Е, не точно при дебюта, вече провеждах консултации от няколко години, но проблемът с преместването все още не бе възниквал. Обади се жена, представи се като Рената и каза, че нейният лекар я е посъветвал да се обърне към астролог. Лекар? Към астролог? Беше началото на 80-те години на миналия век. Лекар в Съветския съюз да те посъветва да се консултираш с астролог – за първи път чувах такова нещо. По време на консултацията всичко стана ясно – оказа се, че нейният лекар е екстрасенс. Рената сподели своята история: преместила се от Сибир в Москва, живяла тук няколко години и изведнъж ѝ открили някаква сложна форма на рак. Тогава тази болест се лекуваше по-лошо от сега. Не помня защо – или случаят беше неоперативен, или

ЗАПИСКИТЕ НА ЕДИН АСТРОЛОГ

самата тя не е искала, но не се подложила на интервенция, а намерила екстрасенс, който я излекувал успешно: екстрасенсът, както разбирам, е изключително достоен. Изминало известно време и Рената отново се разболяла от рак. Съвсем естествено се обърнала към същия екстрасенс. Той отново я излекувал, но ѝ казал, че трябва да говори с астролог. Тоест той не само има мощни способности, но на всичкото отгоре не е човек със съветско образование. Възщност в онези времена в СССР малко хора знаеха нещо положително за астролозите. А за мнозинството астрологията беше суеверие и мракобесие.

Не знам как ме намери Рената – не пусках обяви в „Известия“, както и в останалите вестници: нас, астролозите, не ни допускаха до медиите в продължение на още седем години. Спомням си, че ми дойде на гости Александър Политковски – известен журналист, който тогава работеше в програмата „Взгляд“ с Листъев и Любимов*. Беше интересно предаване – нестандартно, не приличаше на обикновените съветски информационни програми. Наш общ приятел го беше насочил към мен. Политковски искаше да интервюира астролог – също много необичайно. Поговорихме си добре, записахме интервюто и тогава нашият общ приятел ми се обади, за да ми съобщи, че интервюто няма да бъде излъчено – един от шефовете наредил да не показват астролози по телевизията. Очевидно самият Александър се смущаваше да ми се обади, чувстваше се неудобно пред мен, затова помолил приятел. Ставаше дума за 88-ма или 89-та година. Не минаха и две години, преди астролозите да бъдат вкарани буквално във всички медии, но преди това астрологията беше забранена – особено в началото на 80-те. Тогава, разбира се, не провеждахме рекламни кампании и не публикувахме обяви, а Интернет все още дори не съществуваше като идея. Работи-

---

* „Взгляд“ е вечерна информационна и музикална програма, излъчвана всеки петък от 2 октомври 1987 г. Първите водещи са Дмитрий Захаров, Владислав Листъев и Александър Любимов. – Бел. прев.

Пътуваме... или се срещаме в Басра

хме полулегално, по онова време имаше само няколко практикуващи астролози и малцина знаеха за нас. Но кръгът от хора с нестандартен миروглед в онези дни беше малък и всички се познаваха – ако не директно, то чрез някой или друг познат. И лечителят на Рената влизаше в тази общност. Като цяло без значение как, но тя ме намери.

Срещнахме се, изчислих нейния хороскоп и разгледах как се променя с преместването ѝ в Москва. Вече бях запознат с техниките и методите на релокационната астрология, но все още не ги бях прилагал професионално. Изчислих картата и ахнах. Там две групи планети стояха една срещу друга. Самите планети са разрушителни и също взаимно се противопоставят – астролозите го наричат опозиция. И при преместването в Москва картата се обръщаше така, че опозицията се изместваше в две противоположни сфери: на живота и смъртта.

Повече за домовете

В първата история разказах за домовете в астрологията. Нека ви напомня, че кръгът на наталната карта се разделя на дванадесет сектора, дванадесет дъги, които астролозите наричат домове. И всеки дом е свързан с област от човешкия живот, даже с няколко близки сфери. Имената на домовете често отразяват едно от основните им значения. Сред тях има два, които са един срещу друг: домът на здравето и домът на смъртта. Имената са условни, но звучат многозначително. Домът на смъртта е плашещо название, но – какво да се прави, смъртта също е част от живота ни. Заслужава си да отбележим, че този дом е свързан не толкова със смъртта, колкото с всичко, което води до нея: тежки наранявания, злополуки, остри здравни кризи. Начинаещите в астрологията обикновено се страхуват от този дом, но опитният астролог знае, че в него има много положителни неща.